

Indenrigs- og Socialministeriet
Departementet
att.: Charlotte Aa. Poole
Holmens Kanal 22
1000 København K

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere til borgerstyret personlig assistance efter servicelovens §§ 95 og 96.

FOA – Fag og Arbejde vil hermed fremkomme med vore bemærkninger til det fremsendte udkast til bekendtgørelse. Om FOA's mere principielle overvejelser omkring ordningen henvises til FOA's høringssvar vedr. L136.

Det bemærkes dog, at FOA helt generelt har den opfattelse, at nok er selve arbejdet som hjælper til borgerstyret personlig assistance (BPA) klart sammenligneligt med arbejdet i hjemmeplejen (personlig hjælp, omsorg og pleje), men det adskiller sig også på væsentlige punkter fra dette. Navnlig er en hjælper til BPA under direkte instruktion af borgeren, ligesom hjælperne typisk er alene på arbejde; ikke har en social- og sundhedsfaglig ledelse at referere til, og ikke har et kollegialt fællesskab, hvor dagligdagens problemer og udfordringer kan drøftes. Arbejdet som hjælper til BPA er altså ligeså ansvarsfuldt som arbejdet i hjemmeplejen, men hjælperen er alene om ansvaret.

Ad bekendtgørelsens § 3 stk. 3 er FOA derfor bekymret for, at henvisningen til kommunens almindelige udgifter til hjemmepleje, ledsagelse og aflastning er for bred, og derfor kan medføre, at loftet for de maksimale udgifter fastsættes for lavt.

Det er FOA's opfattelse, at grundlønnen til en hjælper der er uddannet skal fastsættes højere, end til en uddannet ansat i hjemmeplejen, navnlig under hensyn til hjælperens eneansvar, og til, at den kommunalt ansatte har ret til en sundhedsfaglig uddannelse efter relativt kort tids ansættelse.

Ad § 5 stk. 1 er det således FOA's opfattelse, at henvisningen til "sammenlignelige grupper" er vanskeligt håndterbar, særlig for så vidt angår de uddannede. FOA mener ikke der er en umiddelbart sammenlignelig gruppe på det nuværende kommunale eller private arbejdsmarked. Henset til, at der på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden efter al sandsynlighed foreligger egentlige overenskomster mellem FOA (og 3F) på den ene side, og de store arbejdsgiverorganisationer på den anden side, er det FOA's opfattelse, at det er mere relevant

Dato:

07.05.2009

Sagsnummer:

09 / 94631

Ref.:

ctmo

FOA

Staunings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 4697 2626
Telefax 4697 2300

Giro 8 01 47 95

E-mail
foa@foa.dk
oaa@foa.dk

www.foa.dk

at henviser til, at lønnen skal fastsættes i henhold til de eksisterende overenskomster for handicaphjælpere.

Ad § 5 stk. 2 er FOA tilfreds med, at det nu fastslås, at udmålingen skal tage højde for de faktiske udgifter der er forbundet med at have ansatte. Det er FOAs opfattelse, at den 4. "pind" i opstillingen bør formuleres som "fuld sædvanlig løn under sygdom og barsel", hvilket ville stemme overens med henvisningen senere til, at der skal gives tilskud til betaling af bidrag til barselsfond.

Det er i øvrigt FOAs opfattelse, at der også bør udmåles tilskud til betaling af løn i en opsigelsesperiode – også i de situationer, hvor opsigelsen ikke skyldes borgerens død. Almindeligvis vil arbejdet jo fortsætte i opsigelsesperioden, og så vil problemet ikke opstå. Imidlertid kan jo både tilskud og ansættelsesforhold også ophøre af andre grunde end borgerens død, herunder kan der opstå situationer, hvor der af den ene eller anden grund ikke kan udføres arbejde i opsigelsesperioden.

Ad § 5 stk. 3 er FOA utilfreds med, at der åbnes mulighed for at udmåle tilskuddet til "rådighedstimer". Vi har bemærket, at muligheden dog er indskrænket til "helt særlige tilfælde", hvilket vi er tilfredse med, men samtidig mener er for upræcist. Samtidig mener vi, at formuleringen "*hvor hjælperen er til stede, men hvor der normalt ikke udføres aktivitet for borgeren*" (vores understregning) er helt uacceptabel. Den almindelige ordning ved rådighedstid er, at tiden er arbejdsfri, og bliver til almindelig tjeneste, normalt med overtidstillæg, når/hvis den ansatte rent faktisk kaldes på arbejde i rådighedstiden. I det mindste bør ordet "normalt" udgå af den citerede formulering.

Ad § 5 stk. 4 er det FOAs opfattelse, at der i opstillingen også skal medtages feriefridage, idet det efterhånden er den sædvanlige ordning på både det offentlige og det private arbejdsmarked, at medarbejderne ud over de 5 ugers ferie i henhold til ferieloven har ret til 5 årlige feriefridage. Denne ret bør hjælperen ansat til BPA også have.

Ad § 6 stk. 2 er det FOAs opfattelse, at der også bør udmåles tilskud til selvvalgt og generel kompetenceudvikling, således som den almindelige ordning på arbejdsmarkedet er nu. Det er almindeligt anerkendt, at efteruddannelse og kompetenceudvikling modvirker stress og nedslidning. Udmålingen bør derfor tage højde både for den nødvendige efteruddannelse der er behov for i det konkrete ansættelsesforhold, og åbne mulighed for kompetenceudvikling i almindelighed (f. eks. i form af bidrag til en af arbejdsmarkedets kompetenceudviklingsfonde).

Ad § 7 er det FOAs opfattelse, at der også bør tages højde for, at der i foreninger og private virksomheder efter al sandsynlighed vil være ansat så mange hjælpere til BPA, at disse har ret til at vælge en eller fle-

re tillidsrepræsentanter (TR). Derfor bør udmålingen også tage højde for betaling til TR-uddannelse (f. eks. i form af bidrag til LO/DA Uddannelsesfonden) og TR-virksomhed i almindelighed.

Ad §§ 12 – 15 savner FOA en begrundelse for, at regnskabs- og navnlig tilbagebetalingsordningen er forskellig, alt efter hvilken administrationsform borgeren vælger at benytte. Det er efter FOA's opfattelse, af afgørende betydning, at den støtte der udmåles til løn også rent faktisk anvendes til løn. I modsat fald opstår en risiko for, at foreninger eller private virksomheder, som ikke indgår overenskomst, kan opnå en utilsigtet konkurrencefordel ved at give hjælperne en lavere løn. Det er muligvis denne risiko formuleringerne i § 13 stk. 1 og § 14 stk. 1 skal tage højde for. I så fald er det efter FOA's opfattelse alt for upræcist formuleret.

I det ovenfor nævnte har vi koncentreret os om de steder, hvor vi mener teksten har brug for opstramninger. Vi vil derfor afslutningsvis bemærke, at det efter FOA's opfattelse er en klar forbedring, at bekendtgørelsen mere præcist fastsætter hvordan tilskuddet skal udmåles, idet det er forbundets håb, at der derved opnås en mere ensartet og ikke mindst mere rimelig udmåling, landet over.

Med venlig hilsen

Mumme Thing